

[Glensgård]

pengene skal placeres, er det i strid med sandheden, for trafikministeren har i finansudvalget og i bilaget nøje fortalt, at pengene er brugt på feriepenge, og det vil sige feriepengekontoen. Den ved vi alle står i finansloven, og hvis ikke fru Mimi Jakobsen er klar over, hvilken konto det er, vil jeg da gerne vise hende dens nummer.

Men jeg vil som sagt bede finansministeren bekræfte her, at der altså vil være afvigelser på statsregnskabet i forhold til tillægsbevillingsloven, afvigelser, som vil være endnu større end de mulige afvigelser, der kan blive, på de 57,3 mill. kr.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil først sige til hr. Glensgård, at det er korrekt, at der fra finanslov og tillægsbevillingslov og over til statsregnskabet kan forekomme justeringer. Jeg deler selvfølgelig hr. Glensgårds forhåbning og har også en forventning om, at der ikke vil være beløb af tilnærmelsesvis den størrelsesorden, vi taler om her.

Jeg mener ikke, at den omstændighed skal bringe os til at stille et ændringsforslag, hvis vi ikke har en tilstrækkelig tryghed med hensyn til både placering og beløbsstørrelse, og det er det, som ministeren for offentlige arbejder tidligere har givet udtryk for her.

Jeg skal ikke i øvrigt gøre bemærkninger til samrådet i finansudvalget – det tror jeg finansudvalget selv tager stilling til – men jeg er mødt op, når jeg er blevet kaldt til et samråd i finansudvalget på foranledning af finansudvalget.

Så vil jeg gøre en enkelt bemærkning til hr. Bertel Haarders udlægning af den situation, vi ville være i, hvis man vedtog venstres og de konservatives tekstanmærkning. Når jeg gør det, er det bl. a., fordi hr. Bertel Haarder taler om, at hr. Glensgård har ført sin gruppe bag lyset i vurderingen af, hvilken situation man er i, hvis man vedtager det.

Jeg vil for det første gerne sige, at sådan som hr. Bertel Haarder udlagde teksten for et øjeblik siden her fra folketingets talerstol, er situationen den, at det tidspunkt, folketinget møder denne afvigelse på, er ved behandlingen af statsregnskabet. Det er altså præcis på samme tidspunkt, som tilfældet ville være uden vedtagelse af denne tekstanmærkning.

Det andet, jeg vil sige, er, at konstateringen af et parlamentarisk flertal og et krav til en minister fra et parlamentarisk flertal er ganske den samme med og uden en sådan tekstanmærkning. Hr. Bertel Haarder vil ligesom over for tingets medlemmer give indtryk af, at man uden vedtagelse af denne tekstanmærkning har mindre muligheder over for en minister, end man har med denne tekstanmærkning. Det afgørende her er, om der konstateres et flertal i finansudvalget eller her i folketingssalen, og det, der spiller en rolle her, er mandaternes antal og ikke spørgsmålet om den ene eller den anden tekstanmærkning.

Men jeg synes, det var en meget værdifuld oplysning for folketinget, at det tidspunkt, det skal tage stilling til overskridelsen på, er i forbindelse med statsregnskabet, således som vi fra regeringens side tidligere har sagt.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det glæder mig, at hr. Glensgård bekræftede, at såfremt finansministeren som bebudet først kommer med det endelige regnskab ved afslutningen af denne samling, betyder hr. Glensgårds indstilling, at folketinget skal ekstraordinært indkaldes, hvis det skal have lejlighed til at drøfte forholdene, inden vi kommer frem til november eller måske oktober måned. Det er jeg glad for at vi har fået bekræftet.

Så har finansministeren selvfølgelig ret i, at alternativet til venstres forslag er, at man slet og ret på finansudvalgets dagsorden sætter følgende punkt: debat og eventuel beslutning om det endelige regnskab for postterminalen. Det punkt kan vi selvfølgelig sætte på i slutningen af juni måned, men der er den forskel, at hvis man ikke vedtager venstres og de konservatives ændringsforslag, vil det til den tid være V og K, der skal samle et flertal for at stille krav til ministeren, hvori- mod det bliver ministerens opgave at samle et flertal for sig selv, hvis man vedtager det. I en situation med de mange partier er der psykologisk meget stor forskel på aktivt at skulle sige: vi kræver, og passivt at skulle sige nej til en minister.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):